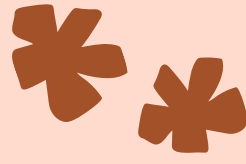

DOĞAL VE YAVAŞ EBEVEYNLİK

Öyle bir ilişki hayal edin ki, kalbinde koşulsuz kabul, şefkat, empati ve güvenli liman hissi olsun.

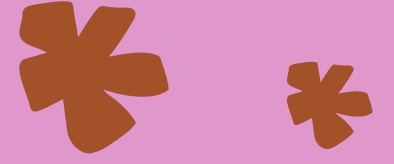
Doğal ebeveynlik, çocuğun kendisi olmasını sağlamaktır, Yavaş ebeveynlik ise çocuk eğitiminde sakin, sabırlı olmak ve çocuğa yaşamında rehber olmaktır.

Çocuk eğitiminde çocuğu disipline etme, davranış kazandırmak için çoğu zaman baskı, zorlamalar, ödül-ceza sistemini uyguluyoruz; fakat davranış içten gelerek yapılırsa anlamlıdır, diğer türlü ebeveyn varken yapar ebeveyn yokken yapmaz.

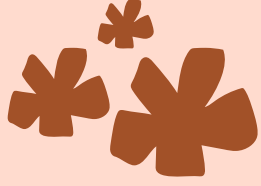
Çocuğa ilk olarak, İrade ve duyarlılık kazandırılmalı, bu ikisini kazanan çocuk davranışı içinden gelerek yapar.

İRİADE; Çocuğun tercih edebilme yeteneğidir, çocuğun içsel gücüyle hareket etmesidir. Yanlış davranış sergileyen bir çocuğun "Ben bu davranışları bir daha yapmayacağım" diyerek o davranışı yapmaması iradesini kullanması ile ilgilidir. Biz yetişkinler sürekli bekçi gibi onları yanlışlardan koruyamayız, onu o yanlıştan kurtaracak iradeyi kazandırmalıyız.

Bir şeyi tercih etmekte, bir şeyden vazgeçmekte irade kazandırır, ama önce çocuğun tercih edebilecek gücü sergilemesi sağlanmalı, yapabileceği küçük işler vermek iradesini geliştirir, çocuğun sizin kontrolünüzde tek başına bir iş yapmasına müsaade temek irade gelişimini sağlar. Çocuğa sürekli ne yapması gerektiğini söylemek veya yapabileceği şeyleri onun yerine yapmak irade gelişimini engeller. Ebeveynler sabırla çocuğuna rehberlik etmelidir ancak yardım istediğinde ihtiyacı olduğu kadar yardım etmelidir.

Çocuğun keyif aldığı bir durumdan vazgeçebilmesi de irade kazanmada önemlidir, Örneğin okuldan gelir gelmez çantasını, kıyafetlerini odaya atıp toplamayan çocuk aslında bir an önce oyun oynamak istiyor, bu onun dağınık biri olmasından değil aslında zihnen oyundan vazgeçememesinden kaynaklanıyor. Çocuğun hislerini anlamak, onun gözünden sorunlara bakmak ebeveynler için çözümü kolaylaştırır.

Ebeveynlerin mütevazı bir şekilde rehberlik etmesi kişilik gelişiminde önemli, sürekli yapabileceğinin üstünde görev verilen veya kıyaslanan çocuk hırs kazanır. Çocuk ne kadarını yapıyorsa yetişkin o kadarına razı olmalıdır, yapamadığını hissettirmek çocuğun iradesini kırabilir ve kendini yetersiz hissetmesine sebep olur.

Sürekli engellenen çocuk, orayı karıştırma, uslu dur, ağlama şeklinde davranışları engellenen ve şiddet gören çocuk hırçınlaşır. Güçlü iradeye sahip olması istenen çocuk çevreyi tanıma girişimleri desteklenmelidir.

Duygusal anlamda fark edilip ihtiyaçları karşılanmayan çocuk(sevgi görmeyen, ilgi görmeyen veya ağladığı veya üzülmediği için kızılan) duyarsızlaşır, vicdansız davranan, mahcubiyet hissetmeyen çocuklarla dönüşür, bu davranışın altında yatan sebebe bakıldığında engellenmiş veya aşağılanmış bir çocukla karşılaşırız.

Bir çocuğun duyarlı olabilmemesinin şartı yavaşlamaktır, gören, duyan, hisseden, algılayan çocuk duyarlı davranır. Çocuğa kendisini hissettiğinizi hissettirdiğiniz, güvenini kazandığınız zaman yol gösterici ebeveyn olursunuz. Ebeveynlik aslında sabır işi önemli olan bizim istediğimiz değil onun istediği yolda rehberlik etmektir...

**Kilis Rehberlik ve Araştırma Merkezi
Psikolojik Danışman
Hazal ASAN**